

[Connie Hedegaard]

indebærer en mulighed for at give sin ledighedsperiode et fornuftigt indhold.

At ministeren så også i dette forslag får løst problemet med højskoleophold i Sydslesvig, synes vi er meget glædeligt.

Til sidst blot nogle ord om den teknisk-administrative del af lovforslaget. Også her kan vi helt tilslutte os ministerens intentioner, og især ser vi frem til, at det skal lykkes for direktøren for arbejdsløshedsforsikringen at få præciseret reglerne for, hvornår selvstændige erhvervsdrivende kan betragtes som ledige. Vi ved fra bl.a. sagsbehandlere i A-kasserne, at en forenkling og en præcisering på dette område vil være endog særdeles velkommen, lige så vel som det naturligvis vil være en styrkelse af de selvstændiges forhold, at de får klarlagt, hvilke bestemmelser de har at rette sig efter.

Endelig skal jeg blot kommentere SFs forslag ganske kort. For det første vil jeg da sige, at vi synes, det er meget positivt, at SF i bemærkningerne til forslaget nu sammen med os andre kan glæde sig over, at, som det hedder, »ungdomsarbejdsløsheden ikke stiger«. Vi ved, det er svært for SF at indrømme, men på et tidspunkt oplever vi vel også, at SF tager skridtet fuldt ud og erkender og forhåbentlig også glæder sig over sammen med os andre, at ikke nok med at ungdomsarbejdsløsheden ikke stiger, den falder rent faktisk.

Men så synes vi, det er svært at forstå argumentationen, der følger i bemærkningerne, og den har jo også foranlediget den diskussion, der lige har fundet sted heroppe. Vi forstår godt, at SF ønsker, at de unge skal have kontakt til arbejdsformidlingen. Vi forstår også godt begrundelsen for det, men jeg kan altså stadig væk ikke forstå, hvorfor det skulle kræve den ændring, SF foreslår her. Det er jo sådan, at unge allerede i dag har mulighed for at have en tæt kontakt til arbejdsformidlingen, selv om de ikke er dagpengeberettigede.

I det hele taget synes vi – og det er vi også enige med SF i – at vi da skal gøre, hvad vi kan for at styrke vejledningsindsatsen, men dér har både undervisnings- og arbejdsministeren jo også iværksat en række initiativer og har i øvrigt bebudet en større undersøgelse inden for hele vejledningsområdet.

I øvrigt synes det konservative folkeparti, at det ideelle naturligvis må være, at alle bli-

ver behandlet ens på arbejdsmarkedet, og det uanset alder, og derfor kan vi heller ikke tilslutte os det principielle i dette forslag, nemlig at unge skulle have lettere vilkår for at opnå ret til dagpenge end andre ledige.

Endelig er vi betænkelige ved forslaget ud fra den samme tankegang, som jeg gav udtryk for i forbindelse med arbejdsministerens lovforslag, nemlig betænkelighederne ved den udvidede ret til uddannelse med dagpenge. Den frygt for spekulation i systemet, som man kunne have i forbindelse med det system, der nu bliver indført takket være arbejdsministerens forslag, kunne jo meget vel blive endnu mere velbegrunder, hvis der faktisk kun skulle et såkaldt sabbatår til bestående af 26 ugers arbejde og et halvt års medlemskab af en A-kasse, for at et ungt menneske, der skal ind i et uddannelsessystem, rent faktisk kunne finansiere sin uddannelse på fulde dagpenge. Ud over at det ville være en utrolig dyr ordning, er det altså efter vores mening også principielt forkert.

Vi ønsker ikke uddannelsesløn, og det kunne meget vel blive konsekvensen af gennemførelsen af dette lovforslag fra SF.

Hanne Severinsen (V):

Først om regeringsforslaget. Det består jo af tre dele, og vi er meget tilfredse med alle tre dele.

For det første reguleringen af satserne, som jo er en følge af den folketingsbeslutning, vi tog sidste år, og vi er også tilfredse med, at man udskyder den dyrtidsregulering, der ellers skulle have været trådt i kraft til efteråret.

Vi er også glade for det, der står i bemærkninger til lovforslaget i den forbindelse, nemlig at man vil tage hul på hele spørgsmålet om finansieringssiden. Det håber vi at man får gjort, inden man begynder igen at regulere på satserne.

Den anden del af lovforslaget er vi særdeles tilfredse med. Det har været noget af et besvær for både arbejdsformidlingen, for A-kasserne og også for det enkelte medlem at finde ud af, hvad man må og ikke må, og der er masser af eksempler, der viser, at grænsetilfældene er uhyre svære at afgøre.

Efter det foreliggende lovforslag vil det blive meget mere enkelt. Man skal simpelt hen se på, om der er tale om en af de uddan-